

Поезията е едно безкрайно изкачване по пътя на мисълта и чувството чрез слово - силно, кратко, точно, разбираемо

МИНЧО Г. МИНЧЕВ
20.03.1938 - 23.02.2022

Поет, писател, преводач, съставител, общественик, поет сред строителите - строител сред поетите

Човекът, който се препитаваше с правенето на дувари и камини, хранеше се с коприва, охлюви и гъби, а с припечелените пари финансираше своите антологии, алманаси и литературни трудове.

Беше „Дядо Георги“ за литературния кръг в Габрово, редактираше безплатно книгите на прохождащи и увърдени автори, градеше тухла по тухла литературната „Стреха над Янтра“.

Беше скромнен, земен и човечен.

Остави ни своята проникновена поезия, своя опит и мъдрост.

Ето някои откъси от негови статии, събрани в книгата му „Моето литературно Габрово“:

„Истината за мене е една – човек идва на света, за да изживее достойно дните си, които Бог му е отредил. Защото в раждането сме еднакво безпомощни, а в смъртта – еднакво мъртви. Между рождението и смъртта се заключават човешките игри – победи и поражения, радости и огорчения, които спохождат всички ни. Защото сме Човеци!“

„И проста, и дяволски трудна работа е критерият за художественост. Историята на българската литература познава много курioзни случаи – като двойката на

Вазов за „Под игото“ например. Това обаче не ни дава право да тласнем напред бездарниците. Нека и те си издават писанията. Всеки на тази Божия планета има нужда от хляб, вода и въздух, има нужда и от любов. Защо да им отнемеме тия насъщни нужди? Времето ще отсъди кой е писател и кой не е! И защо „богоизбраните“ да не седнат на една маса с „простосмъртните“? Великите посветени няма не са намирали почва за своите проповеди именно в тълпата, в народа? Не се ли наситихме на кастово, и класово, партийно, религиозно и т.н. деление? Бог е един и човекът е миг светлина във Вселената. И не сме ли ние всички дребни пророци на Бъдещето? Как ще отговаряме пред бъдните поколения, когато те открият у нас и жлъч, и завист, и омраза? Защо трябва ние, умните, талантливите, добросърдечните да затъмняваме кармата на поколението на нашите деца?

На събранието една от новоприетите, след гласуването тихо възкликна: „Ти ми сбъдваш един сън!“

А нима поезията не е един сън – „сън за щастие“?!

„Както математиката граничи с БЕЗКРАЙНОТО, НЕВЕРОЯТНОТО И НЕВИДИМОТО, така и поетът и поезията му трябва да бъде НЕВИДИМА, но уловима (осезаема), БЕЗГРАНИЧНА, но земна, НЕВЕРОЯТНА, но истинна. Поезията е едно безкрайно изкачване по пътя на мисълта и чувството чрез слово – силно, кратко, точно, разбираемо.“

Росица Кънева

КАМЪК

Почукай с камъче – ще чуя.
Че камъче ме спъваше
и камъчета ритах, камъчета хрусках

–
обувките обелих, зъбите почупих –
и пак е камъчето във околото ми –
и гложди, и разплаква...

Че камък е Земята,
от камък сме направени...
И огъня от кремък е получен.
Душите ни са кремъчни –
ще изгорят на пепел...
Почукай – и в пепелта ще чуя.

ПРАЗНО

А празното в живота ми какво е?
Дните – глухи неми празници
и Нещото под шапката почива
като сънлива бабичка...

А празното в околото ми какво е?
Ням свят във огледало,
до който ако искаш да достигнеш –
ще чукаш нос издаден...

А празното под шапката какво е?
Гнездо на птици, от което
яйцата са изпадали
и няма кой да ги измъти...

А празното в ръцете ми какво е?
Тесла, която гвоздей не забива.
И пръсти, неподадени за поздрав.
И поглед, неотправен след Красивото...

Проритва Празното зад огледалото,
в яйцето мърда, гърчи шапката
и заедно със всички бабички
крета празнично към... Празното...

КРАТЪК ДЪЖД

Този дъжд маранята събуди
и окъна цвета на черешата.
И по пътя мехурчетата пукат
като малки прозрачни чадърчета.

Едри капки стената простреляха –
автоматен откос, после – слънце.
И врабец под дъгата се стрелна,
замириса на чисто и цигли.

Права дума народът е рекъл:
"Кратък дъжд само прави мехури."
За човек, който Нищото мели,
думите му – балончета спукани.

Кратък дъжд маранята и мене,
и летаргия-задух събуди.
И мехурчетата локвите пенят.
Между тях – като корабче – дума.

И вали, и престане, и сетне
между облак – небе се покаже.
И под синята стряха небесна,
аз – балонче – вървя по паважата.

ОТРОВЕН КАМЪК

Моят камък е най-здравият:
той е камъкът на Сизиф,
той е камъкът от стените на Троя и
Царевец,
той е вълшебният камък на алхимика,
камъкът, на който си почива пътника,
камъкът, под който лежи змията...

И градежът ми е най-здравият:
постигнат с наказанието на Сизиф,
с таланта на Микел Анжело,
с усмивките от картините на
Майстора –
необходим като хляба –
камъкът на моя дом.

И съм спокоен за построеното:
ще красят каменните стени
Боженските къщи,
ще пейат църквите и мостовете на
Кольо Фичето,
ще грее камъкът върху пръстите на
моята Любима...

Пък ако дойде Завоевателят
и похити: Троя, Вавилон или Търнов,
ще седне на последния камък за отдих,
но камъкът ще го ухапе –
отровният камък на
Правдата...

ПИТАТ МЕ ЩО Е ПОЕЗИЯ.

Поезията – казах им, – Нея
не ще могат да я извадят от ковчега.
Тя идва невиджана
и си отива неспирана...
Можеш да я прочетеш отзад напред
или отпред назад – тогава я записваш.
Другото е огледалният ѝ образ – не дишай!
дъхнеш ли, дъхът ти ще я скрие...

Тя е като Луната –
върви по своята орбита,
нечакана и неспирана
в огледалото на нощта...

Иди че обяснявай тогава
що е Поезия!...

КАТО НЕ МОГА МИСЛИТЕ ДА ИЗРАЗЯ

със думи ободрителни –
тръгвам от мълчанието.

То е тишина и цетомузика!...

В бялото петно пред челото си
търся слънцето... Скрито в клоните
на ореха,
светлее над гората
и светлината му е бели пръчици,
изрязани в стъклото на прозореца...

Ослушвам се. Едно птиче
чирика между тракането на
часовника.
Спряло, изчаква изгрева,
както аз очаквам думи
за поредното стихотворение...
И съмна!

ЗАЩО?

Защо ни трябва неотменно
през граници и митници,
през курсовете на валутите,
през степени, отличия,
с неразбираеми езици
да препускаме неистово?...

Защо не мога на автостоп
към сърцата да пътувам
на хора, градове, държави;
да си купя най-бялата риза от Бялград,
в Будапеща да целувам

най-хубавото момиче;
да пусна в касата на Старе място
и аз своята монета
за възстановяването на
Варшава?...

Защо не мога в равната
Унгарска пуста
да набера букет от макове
и да го положа пред паметника на
Петьофи
в Кишкунфеледхаза?...

Защо не мога всеки час
часовника си да сверявам
по сигнала недовършен,
оповестил опасността за Краков;
с бучка сол от солните дворци на
Виличка
да подгорча, подобно в приказка,
едно доволство на преситен?...

Защо не мога да седна
край брега на Висла
и като оня майстор,
изтъкнал гоблените на
крал Сигизмунд Аугустус,
да узрея в цветовете им.
И да се върна...
3-13 юни 1974, Сегед – Краков – Букурещ

ПИКИРАНЕ

Едно врабче
пикира над главата ми
и грабва малката,
едва нестъпкана трошица...

Един артист,
под купола на цирка,
пикира хладнокръвно от трапеца,
за да изтръгне
на тълпата оглушителните възгласи...

И всички ние под откритото небе,
пикираме,
или летиме равно, равно
за трохите врабчови...

Едно сърце пикира за метафората,
подхвърлена му под купола на света.

21 март 1973, Габрово

ОРГАНИЗЪМ, ВИДИМ САМО С МИКРОСКОП	ПРОХОДИ МЕЖДУ ДВЕ МОРЕТА	ЕСТЕСТВЕН ВОДОЕМ	КОВЪК МЕТАЛ	АНТИТЯЛО	ДЕЙСТВИЕ	ОБЛАСТ В ЕЛАДА	ДИСЦИПЛИНА В МЪЖКАТА ЛЕКА АТЛЕТИКА МЕСЕЦ	ВИСОЧИНИ
ЛИТЕРАТУРНИ ТВОРЦИ	ХИЩНА ПТИЦА		МЯРКА ЗА ТЕЖЕСТ НА ЗЛАТО	ВОДЕЩ ОТ НОВА ТЕЛЕВИЗИЯ АРАБСКА ДЪРЖАВА		БРИТАНСКА ПОП ЛЕВИЦА		
ШАХМАТНА ФИГУРА		КИКОТЕНЕ			ВИД ВРЕДНИ НАСЕКОМИ			
ТРАВМА НА ЛИЦЕТО		ДИВА ЖЕНА		ВЛАДЕТЕЛ НА ЕМИРСТВО	КАИШКА (ЖАРГ.)			
				ГРАД В ЛИХТЕНЩАЙН	МЕСТОНАХОЖДЕНИЕ			
ЧАСТИ ОТ СЕДИМЕНТНИ СКАЛИ			НАШУМЯЛА ПЕСЕН		СПИРТНА НАПИТКА			
ПОЛИВАНЕ			ЕДНОГОДИШНО ТРЕВИСТО РАСТЕНИЕ			ОБЩИНА ВЪВ ФРАНЦИЯ		
				РЕКА В БЕЛАРУС, ЛИТВА И РУСИЯ		КРАЙ НА МАЧТОВО ДЪРВО		
				ДОКУМЕНТ, ДИПЛОМ			ПАМУЧЕН ИЛИ ЛЕНЕН ПЛАТ	
МЪКА, БОЛКА	СЕЛИЩЕ В ЯПОНИЯ	ГРАД В РУМЪНИЯ		РУСКИ ПАТРИАРХ (1605-1681)			БИЗНЕС ИНКУБАТОР	
		ЕЛЕКТРОМАГНИТЕН УРЕД		РАЗКОЛ			ГРАД В РУМЪНИЯ, НА РЕКА ДУНАВ	
					ГОЛЯМ ГРАД В САЩ			ДРЕВЕН ГРАД В МАЛА АЗИЯ
					ИМУЩЕСТВО			
ПРИТУРКА КЪМ ДОГОВОР			ЧЕИЗ, ЗЕСТРА			АМЕР. ПОЕТ (1927-1980)		
ГОЛЯМА ФИБА ЗА КОСА			МОНАРСИ			ХИМИЧЕСКИ ЕЛЕМЕНТ		
				СВЪРЗВАЩ ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ЕЛЕМЕНТ		РЕКА В БУРЯТИЯ		ВОДНО ЦВЕТЕ
				РАВНО МЯСТО В ГРАД		СЛАДКОВО-ДНА РИБА		
НАЗВАНИЕ			ЖИТНО РАСТЕНИЕ		ЗАПОЧВАНЕ			
СТРАНА НА МОНЕТА			НАЧИН НА РАБОТА		ДОНСКИ КАЗАК (1630-1671)			
		ИСПАНСКИ ФИЛМ						
		МЯСТО ЗА ИЗПИТВАНЕ НА ДВИГАТЕЛИ		ВЪЗПРИЕТ ОТ МИНАЛОТО ОБИЧАЙ				
				ФЕН НА РЕАЛИЗМА				
МЯСТО ЗА СМЕТ	МАЙСТОР НА СТОЛОВЕ				ЮЖНО РАСТЕНИЕ		ВЕЩЕСТВО В МЛЯКОТО	ТЛЕНИЕ, ГНИЕНЕ
	ГЕРМАНСКИ ПРЕЗИДЕНТ (1871-1925)				СТАЯ (ОСТАР.)			
				ВИД НАТРИЕВА СОЛ			ГРАД В ШВЕЦИЯ	
				ВИД ФУТБОЛЕН УДАР			КЛАДЕНЕЦ	
ТРЪБИЧКА ЗА ДРЕНАЖ	ИМЕННИЦА НА 14 ЮНИ			ФРЕНСКИ КИНОРЕЖИСЬОР (1928-2000)		ИНДИЙСКИ БОЗАЙНИК		
	ЖЕНА РОЯЛИСТ			ТЕЧЕН МЕТАЛ		ШАХМАТЕН ТЕРМИН		
			ЧАСТ ОТ СВИНСКИ КРАК			СИЛНА ГОРЕЩИНА		ЛЕКО ВЪОРЪЖЕН ГРЪЦКИ ПЕХОТИНЕЦ
			ВРОДЕНА СПОСОБНОСТ			ПЕТРОЛЕН ПРОДУКТ		
БЕЗРЕДНИ ТЪЛПИ				ИМЕНИК НА 20 ЮЛИ	ГРАД В РУСЕНСКО			
РЕКА КРАЙ САНКТ ПЕТЕРБУРГ				РЕКА В РУСИЯ	ГРАД В ПОЛША			
		СУШИНА, САЙВАНТ						МАРКА НАША БИРА
		КЕРВИЗ			РУСКИ ПИСАТЕЛ-„СИНЪТ НА ПОЛКА“ (1897-1986)			
					ЮЖЕН ПЛОД			
ДЯЛ ОТ МЕХАНИКАТА	ФУТБ.ОТБОР В МОСКВА			ХРУЩЯЛ НА КЛЕПАЧА		НАНИЗ, РЕДИЦА		
	РИМСКИ ИМПЕРАТОР (37-68)			АРЕСТУВАНЕ		МАТЕМАТИЧЕСКИ ЗНАК		
					ИМЕНИК НА 23 ДЕКЕМВРИ		ДЕПАРТАМЕНТ ВЪВ ФРАНЦИЯ	
					ЕДНОЛИЧЕН ТЪРГОВЕЦ (СЪКР.)		НОВИНА	
ГРАДИНСКО АРОМАТНО РАСТЕНИЕ				ВЕЩЕСТВО ЗА ХИМИЧЕСКА РЕАКЦИЯ			ГРЪЦКА БУКВА	
УТРО, СУТРИН				РЕКА В РУСИЯ			ПОЛУОСТРОВ В НОРВЕГИЯ	
			ЛЕКЕ ОТ ЗАЦАПАНО			ВИД КАФЕ		ПРИТОК НА ДУНАВ
						НАРОДНОСТ В ГАНА		
СЪСТЕЗАНИЕ ЗА КРАСОТА					ХРИСТИЯНСКИ ТЕОЛОГ (354-430)			
ОБЛАСТ В ЮГОИЗТОЧНА ЕВРОПА								
			Г-Й В РОМАНА „ТРИМАТА МУСКЕТАРИ“ ОТ АЛ. ДЮМА-БАЩА			СТОЛИЦАТА НА КАЗАХСТАН		

